

РЕШЕНИЕ

№ 356

гр. Варна, 16.08.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – ВАРНА в публично заседание на осемнадесети юли през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Диана К. С.а

при участието на секретаря Жасмина Ив. Райкова
като разгледа докладваното от Диана К. С.а Търговско дело №
20233100900112 по описа за 2023 година

за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е образувано по предявен от В. Ж. П., ЕГН: *****, с адрес: ***** срещу „Застрахователно акционерно дружество ДаллБогг: Живот и Здраве“ АД, ЕИК: 200299615, със седалище гр. София, общ. Столична, П.К. 1172, р-н „Изгрев“, ж.к. „Дианабад“, бул./ул. „Г.М.Димитров“ № 1, **иск с правно основание чл. 432 от КЗ** да бъде осъден ответника да заплати сумата от **37 280.00 лв.** (тридесет и седем хиляди двеста и осемдесет лева), представляваща остатък над доброволно заплатените 12 720 лв. (дванадесет хиляди седемстотин и двадесет лева) от общия размер от 50 000 лв. (петдесет хиляди лева) застрахователно обезщетение за неимуществени вреди, изразяващи се в претърпени болки и страдания от счупване на петната кост на дясното ходило, травма на дясната ръка в областта на китката, натъртване и болка в областта на десния хълбок, дясната плешка, дясната част на врата и челото, претърпени психични изживявания и състояние на емоционален стрес, вреди настъпили в следствие на виновно причинено от К.М.М. ПТП на 12.05.2021г., дължимо по силата на договор за застраховка „Гражданска отговорност“ по застрахователна полица № BG/30/120002536693 с валидност до 13.09.2021г., ведно с законната лихва

върху главницата, считано от датата на предявяване на исковата молба /21.02.2023г./ до окончателното изплащане на сумата.

В исковата молба се твърди, че на 12.05.2021 г. около 08:50 ч., в гр. Варна на кръстовището на ул. „Сава“ с ул. „Атанас Бешков“, е настъпило ПТП, при което водачът - К.М.М., при управление на лек автомобил „Фолксваген“, модел „Туран“ с рег. № *****, при движение с несъобразена скорост в дясната пътна лента блъска ищцата В. Ж. П. на пешеходната пътека на кръстовището на ул. „Сава“ с ул. „Атанас Бешков“. В резултат на настъпилото ПТП, ищцата получила травматични увреждания, изразяващи се в счупване на петната кост на дясното ходило, обусловило трайно затруднение в движението на десния долен крайник за период от 3,5 – 4 месеца, както и травми на глава, гръб и дясна ръка травма на дясната ръка, изразяващи се в силна и непрестанна болка в областта на китката, натъртване и болка в областта на десния хълбок, дясната плешка, дясната част на врата и челото.

С влязло в сила споразумение № 179 от 23.03.2022г., постановено по НОХД № 1033/2022г. по описа на Районен съд – Варна, ГО, XXXVII състав К.М.М. е признат за виновен за това, че причинил средна телесна повреда на ищцата.

В следствие на ПТП и получените травматични увреждания, ищцата претърпяла силни болки и страдания за продължителен период от време, като не можела да се обслужва самостоятелно, била е изцяло зависима от близките и роднините си в справяне с ежедневните дейности- чистене, къпане, обличане, приготвяне на храна, пазаруване, преместване от едно място на друго и др., което ѝ създадо психически дискомфорт в продължение на месеци. След ПТП ищцата сънувала кошмари, не спяла спокойно и често се будела нощем, станала раздразнителна, емоционално нестабилна и често получавала изблици на паника и безпомощност. Същата се затворила в себе си, в продължителен период не била в състояние да излиза навън с приятели както преди инцидента, нито да общува с близките за нея хора, което породило депресивно разстройство у нея. Ищцата е избягвала да участва в обществени събития и се самоизолирала.

Към този момент ищцата не само изпитвала страх да шофира, а въобще да излиза навън, да пресича пешеходни пътеки и светофари, като на

кръстовища винаги се връщал спомена от инцидента, обвинявала се за случилото и често мислела за възможностите да не се стигне до него. Развила посттравматично стресово разстройство, като непрекъснато мислите □ я отвеждали в момента на инцидента и свързаните с това негативни чувства.

Възстановяването като процес продължило с месеци и било съпроводено от постоянна болка, отпадналост, замаяност и дискомфорт, като дори след възстановяването не можела да се движи така свободно и леко, както го е правила преди инцидента.

Към датата на ПТП по отношение на автомобила на водача К.М.М. е имало сключена застраховка „Гражданска отговорност“ по застрахователна полица № BG/30/120002536693 с валидност до 13.09.2021 г. с ответника, който следва да заплати обезщетение за вредите причинени от застрахования.

Ищцата предявила и писмена претенция № 3474 на 30.08.2022 г. пред ответника за изплащане на обезщетение за причинените неимуществени вреди за претърпените от нея болки и страдания в размер на 50 000 лв. Ответникът е заплатил само сумата от 12 720 лв.

Поради наличието на причинна връзка между поведението на застрахования водач и претърпените неимуществени вреди, в следствие на настъпилото ПТП, ищцата моли съда да постанови решение за осъждане на ответника за репарирание на причинените вреди в претендираните размери.

В съдебно заседание ищцата редовно призована, чрез процесуалния представител поддържа предявения иск и моли същия да бъде уважен.

По делото е постъпил отговор от ответната страна „Застрахователно акционерно дружество ДаллБог: Живот и Здраве“ АД в срока по чл. 131, ал. 1 от ГПК.

Оспорва се предявения иск по основание и размер.

Ответното дружество признава наличието на сключен договор за застраховка „Гражданска отговорност“ към 12.05.2021г. по отношение на лек автомобил „Фолксваген“, модел „Туран“ с рег. № *****.

Оспорва изцяло иска по основание, като твърди, че изплатеното от ответното дружество обезщетение за неимуществени вреди в полза на ищцата е справедливо и достатъчно, за да компенсира претърпените от същата болки и страдания и да покрие възникналите разходи, във връзка с лечението на пострадалото лице.

Оспорва размера на търсената с исковата молба сума, като счита, че същата е прекомерно и необосновано завишена и не кореспондира с

критериите, запълващи със съдържание понятието за „справедливост“ по смисъла на чл. 52 от ЗЗД, със съдебната и застрахователната практика по аналогични случаи към процесния период, с характера и вида на телесните увреждания, респективно продължителността и интензивността на болките и страданията, както и за значителното съпричиняване за настъпилите усложнения в здравословното и психическото състояние на ищцата.

Ответникът твърди, че възстановителният период на ищцата е преминал без усложнения и е продължил в рамките на обичайния за травми от подобен род, и че няма медицински документи, които да установяват настъпили усложнения в здравословното състояние на ищцата, както и продължаващо лечение и терапия извън обичайното за подобен род травми.

В условие на евентуалност ответникът твърди, че ищцата не е положила дължимата грижа за лечението си и не е извършила допълнителни прегледи и консултации, които да доведат до подобряване на физическото ѝ състояние.

Ответникът прави възражение за липса на пряка причинно – следствена връзка между евентуално възникнали усложнения и по – продължителен възстановителен период на травмите на ищцата и процесното ПТП. Същият твърди, че ако се установят такива, то те се дължат на действия на ищцата след ПТП, а не и на самата травма, причинена от него. Излага се, че на 25.06.2021г. ищцата е била прегледана в МБАЛ „Света Анна – Варна“ АД поради травма на петата и глезена, причинени от падане. Евентуалните усложнения биха се дължали на падането на ищцата.

Също така твърди, че ищцата е напълно възстановена към настоящия момент и не са налице основания за определяне и изплащане на допълнително застрахователно обезщетение над изплатеното до момента.

Ответната страна оспорва също така и акцесорния иск за лихва, поради неоснователност на главния иск. В условие на евентуалност, при уважаване на иска за лихва, ответникът моли да бъде съобразена началната дата, от която лихвата е дължима.

В съдебно заседание ответникът чрез процесуалния си представител поддържа подадения отговор, моли за отхвърляне на предявените иски и присъждане на разноски.

След съвкупна преценка на доказателствата по делото и съобразявайки становището на страните и нормативните актове, регламентиращи процесните отношения, съдът приема за установено следното от фактическа страна:

С влязло в сила споразумение от 23.03.2022г. по НОХД №1033/2022г. по описа на Районен съд – Варна К.М.М. се е признал за виновен за това, че при управление на моторно превозно средство – лек автомобил „Фолксваген

Туран“, с рег. № *****, нарушил правилата за движение по пътищата по чл. 116 и чл.119 от ЗДвП, в следствие на което по непредпазливост причинил средна телесна повреда на ищцата В. Ж. П., изразяваща се в счупване на петна кост на дясно ходило, обусловило трайно затруднение в движението на долен крайник за период от около 3.5 – 4 месеца, което деяние е извършено на пешеходна пътека.

Съгласно заключението по допусната комплексна съдебна експертиза в част „автотехническа“ се установява следния механизъм на ПТП: на 12.05.2021г. около 19.00ч. в гр. Варна, при кръстовището на ул. „Сава“ с ул. „Ат. Бешков“ е възникнало ПТП между лек автомобил „Фолксаген Туран“ с рег. №***** с водач К.М.М. движещ се в посока към ул. „Св. Иван Рилки“ с около 20км./ч. и преминаващата пешеходка В. Ж. П. пред автомобила от ляво на дясно. Точката на удара е била непосредствено при излизане на автомобила от кръстовището, а пешеходката се е движела от посока ляв тротоар на ул. „Сава“ към десен тротоар към ул. „Ат. Бешков“. Вещото лице М. е описал, че участъка на ПТП се характеризира с тясно пътно платно с шИ. 5.5 м. в участъка на удара, без налична пътна маркировка, няма описани или заснети пътни знаци, жилищен район с максимално установена скорост на движение в този случай 30км./ч., налични в ляво и дясно тротоари с шИ. от по 2.1 метра. Опасната зона е била около 9 метра, поради което водачът и пострадалата са били във взаимна видимост. Основна причина за ПТП е било поведението на водача непропуснал пресичаща пешеходка. Могъл е да предотврати ПТП посредством аварийно спиране или пропускане на пешеходката съпроводено с изпълнение на маневра в ляво.

В част медицинска на комплексната експертиза вещото лице М. заключава, че пострадалата е понесла удара с автомобила спрямо дясната част на тялото си – директен удар в областта на горната част на дясното бедро и таза, тя е политнала напред предизвикало рязко свиване на глезенната става при изпънато коляно. При това действие Ахилесовото сухожилие е разцепило петната кост /така наречена авулзионна фрактура/. При падането напред като защитна реакция пострадалата е контузила ръката си, а при приземяването главата си.

Получените увреждания от ищцата описани от вещото лице М. са контузия на главата, контузия на дясна гъривнена става, контузия на таза,

счупване на дясна петна кост, последното увреждане обусловило трайно затрудненията на движенията на десен долен крайник за повече от 30 дни.

Посочените травматични увреждания могат да бъдат получени по начина описан в исковата молба при този механизъм на ПТП. Контузиите са свързани със средна по сила болка постепенно намаляваща до към десетия ден. Счупването предизвиква много силни болки и невъзможност да се натоварва десния долен крайник за около 60 дни.

Вещото лице М. е посочил, че спрямо пострадалата е проведено оперативно лечение на счупената петна кост – костните фрагменти са съединени с помощта на два винта, последвала е имобилизация за 60 дни. След свалянето на имобилизацията е пострадалата е провела няколко курса на рехабилитация. Вещото лице заключава, че костта е сраснала, но се е увеличил размера на дясното стъпало с 0.5 номер. В съдебно заседание разяснява, че това не налага носенето на два различни чифта обувки, но налага изискване към обувката е да е по – мека, за да може да се обува.

Периодът на оздравителния процес е около 4 месеца. Около два месеца и половина не може пълноценно да се натоварва десния долен крайник, ходи се с две патерици през първия месец кракът е във въздуха, втория се поставя на собствена тежест. След сваляне на имобилизацията постепенно раздвижване на ставите и се увеличава натоварването. Проведено е адекватно лечение, като метала съединяващ двете кости не е отстранен. При желание ищцата може да го отстрани оперативно, но това не е наложително. В съдебно заседание вещото лице М. допълва, че никога човек не може да се възстанови 100% от счупване в областта на ставата, тъй като петна кост участва в изграждането на долната скочна става. При голямо физическо натоварване е възможно да има болки, както и промяна на времето.

След изследване на медицинската документация в заключението е посочено, че ищцата на 25.06.2021г. е посетила МБАЛ „Света Анна – Варна“ АД за преглед, където е направено рентеново изследване и не е установено разместване в следствие на това, че ищцата е залитнала си се подпряла на имобилизирания с пластмаса десен крак.

По делото е изготвено заключение по съдебно психиатричната експертиза, в което вещото лице посочва, че не се установяват данни за настъпили в резултат на процесното ПТП остра стресова реакция или друго

психично разстройство. Според данните представени от ищцата основните оплаквания са били свързани с нарушен нощен сън, както и с емоционални преживявания на гняв срещу случилото се, безпомощност и малоценност, породени от обективното състояние. Понастоящем психическото функциониране е възстановено почти напълно. Ищцата е споделила за ситуативна тревожност в ситуации, в които се налага да пресече пътното платно. Такава тревожност би могла да бъде резултат от преживяното ПТП, което за освидетелстваната има характер на психотравматично събитие.

Разпитана в съдебно заседание св. И. П., дъщеря на ищцата излага, че майка ѝ претърпяла ПТП през м. май 2021г., като била ударена от автомобил при пресичане на кръстовище. След инцидента майката на свидетелката била откарана в болница където установили фрактура на десния крак в областта на петата. Това наложило операция, поставяне на гипс, болничен период и дълго възстановяване. Допълнително се оплаквала от болки в таза, ръката и главата. В болницата майка ѝ била на легло не можела да се обслужва и там ѝ давали обезболяващи. След изписване от болницата майката на свидетелката се предвижвала с патерици, бавно, като изпитвала силни болки, била подпомагана от съпруга си и сина си. Болките продължили около 4-5 месеца. През оздравителния период майката на свидетелката не можела да се занимава с домакинските си задължения, повече от 10 минути не можела да стои права. След премахване на гипса ходила на рехабилитация. Свидетелката споделя впечатления, че майка ѝ изпитва страх от пресичане на пътното платно, излиза по – рядко.

Разпитан в съдебно заседание св. М. излага, че познава В., тъй като са съседи. Знае, че е претърпяла инцидент. Около 2 месеца В. била с гипс, предвижвала се с патерици. После ползвала и бастун. Оплаквала се, че много я боли крака. Той я боли и когато е много студено времето. След инцидента В. станала по – затворена.

Въз основа на така установеното от фактическа страна, съдът достигна до следните правни изводи:

Съгласно разпоредбата на чл. 432, ал.1 от КЗ увреденото лице може да предяви пряк иск срещу застрахователя на причинителя на вредата, като с договора за застраховка "Гражданска отговорност" застрахователят се задължава да покрие отговорността на застрахования за причинени от него на

трети лица имуществени и неимуществени вреди. За да се ангажира отговорността на застрахователя по чл. 432, ал. 1 от КЗ е необходимо към момента на увреждането да съществува валидно застрахователно правоотношение, породено от договор за застраховка "Гражданска отговорност", между прекия причинител на вредата/респективно собственика на автомобила/ и застрахователя. Наред с това следва да са налице и всички кумулативни предпоставки от фактическия състав на чл. 45 от ЗЗД, пораждащи основание за отговорност на прекия причинител - застрахован спрямо увредения за обезщетяване на причинените вреди. Отговорността на застрахователя е обусловена от отговорността на застрахования деликвент, като застрахователят дължи обезщетение за вредите, доколкото застрахованият е отговорен спрямо увреденото лице за репарирането им.

При съвкупния анализ на доказателствата се установява, че е настъпило ПТП между посочените във фактическата страна лица, което е причинено виновно и противоправно от Кямил Мазлъм, който факт е установен със споразумение, имащо характер на присъда по НОХД №1033/2022г. по описа на Районен съд - Варна.

Деликвентът е признат за виновен, в това, че е причинил на ищцата средна телесна повреда, изразяваща се в счупване на петна кост на дясно ходило, обусловило трайно затруднение в движението на долен крайник за период от около 3.5 – 4 месеца, което деяние е извършено на пешеходна пътека.

Решението, досежно виновното противоправно поведение на водача, както и факта на причиняване на телесните повреди на ищеца е задължително за настоящата инстанция съобразно нормата на чл.300 от ГПК.

В следствие на ПТП ищцата получила и травми на дясната ръката в областта на китката, на таза и главата.

От причинените травми ищцата е изпитала болки и страдания, психически стрес, които са пряка и непосредствена последица от поведението на деликвента.

По изложените съображения съдът намира, че предявения иск за неимуществени вреди е установен по своето основание, поради което пристъпва към определяне на неговия размер.

Относно размера на обезщетението за неимуществени вреди съдът се мотивира със следното:

Обезщетението за неимуществени вреди, съгласно чл. 52 от ЗЗД, се определя от съда, като съобрази обществения критерий за справедливост и действително претърпените от ищеца неимуществени вреди от настъпилото ПТП, както и обстоятелството, че болките и страданията и другите нематериални последици в житейски аспект обикновено не се ограничават само до изживените в момента на самото престъпление такива, а продължават и след това.

В процесния случай, за да определи размера на дължимото обезщетение, настоящият съдът съобрази, че на ищцата са й причинени средна телесна повреда - счупване на петна кост, обусловило трайно затруднение в движенията на десния долен крайник за период от около четири месеца и три леки такива – контузия на ръка, таза и главата.

Събраните доказателства /свидетелски показания, медицинска документация и медицинската експертиза/ са непротиворечиви, че през периода на оздравяване ищцата е изпитвала силни болки и страдания, както и неудобства. Тези болки са се дължали основно на счупването, но те са били предизвикани и извършените оперативни интервенции, както от причинените леки травми. Провежданите процедури по рехабилитация също били свързани със страдания. След изписването от болница ищцата не можела да се предвижда, ходела с патерици, прекарвала повече време в легнало положение, тъй като права й било трудно да стои повече от 10 минути. Не била способна да се занимава с ежедневните си домакински задължения, като била подпомагана от своя съпруг и син. Степенувайки интензитета на болките и неудобствата през този изминал период /12.05.2021г. до 21.02.2023г./ съдът приема, че най – силни са били в първите десетина дни, след което след имобилизацията на крака са били в по – малка степен. След премахването на гипса оздравителния процес е продължил с рехабилитационни процедури, за които съдът вече посочи, че са били болезнени за ищцата.

Вещото лице М. сочи, че оздравителния процес е приключил в рамките около 4 месеца и движението на крайника е възстановено.

Към настоящия момент ищцата епизодично изпитва болка в крака при промяна на метрологичните условия. Продължава да изпитва и негативни

психични изживявания при пресичане на пътното платно.

За определяне на размера на дължимото застрахователно обезщетение, е необходимо да се съобрази и, че към момента на настъпване на процесното събитие /12.05.2021г./ лимитът на застрахователна отговорност за неимуществени вреди от застрахователно събитие при едно пострадало лице е 2000000 лв., а при две и повече пострадали лица е до 10 000 000 лв.

Предвид гореизложеното съдът, като отчете вида и характера на настъпилите вреди, интензитета на претърпените болки, страдания и неудобство, тяхната продължителност, обществено - икономическата конюнктура в страната към момента на увреждането, чиито промени намират отражение в нарастващите нива на застрахователно покритие по задължителната застраховка „Гражданска отговорност на автомобилистите”, съгл. чл.266 КЗ във вр. с § 27 ПЗР на КЗ намира, че искът е основателен за сумата от размер на 40000.00 лева за болките и страданията от физическите и психическите травми.

По изложените съображения предявения иск за неимуществени вреди следва да бъде уважен за сумата от 27280.00лв. след приспадане на платеното застрахователно обезщетение в размер на 12720.00лв., като за разликата над тази сума отхвърлен като неоснователен.

Върху претенцията за неимуществени вреди следва да се присъди законна лихва за забава считано от датата на подаване на исковата молба - 21.02.2023г.

По разноските:

На основание чл.78, ал.6 от ГПК ответникът следва да бъде осъден да заплати държавна такса в размер на 1091.20лв. и съдебно деловодни разноски в полза на бюджета на съдебната власт в размер на 900.00лв., възнаграждение за вещо лице.

По делото е направена искане да бъде присъдено на адв. Г. адвокатско възнаграждение на основание чл. 38, ал.1, т.2 от Закона за адвокатурата. В случая се касае за безплатна адвокатка правна помощ. На основание чл.38, ал.2 от Закона за адвокатурата ако в съответното производство насрещната страна е осъдена за разноски, адвокатът или адвокатът от Европейския съюз има право на адвокатско възнаграждение, като съдът определя

възнаграждението в размер не по-нисък от предвидения в наредбата по [чл. 36, ал. 2](#) и осъжда другата страна да го заплати. На основание посочената разпоредба съдът определя възнаграждение от 3632.40лв., което е съобразено с фактическата и правна сложност на делото и размерите по Наредба №1 от 09.04.2004г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения. Съразмерно уважената част от иска адвокатското възнаграждение следва да се понесе от ответника в размер на 2658.04лв.

С оглед изходът от спора на ответника се дължат разноски съразмерно отхвърлената част от иска, които следва да се понесат от ищцата в размер на 241.42лв. /съразмерно от 300.00лв. адвокатско възнаграждение и 600.00лв., възнаграждение за вещи лица/.

Мотивиран от горното, съдът

РЕШИ:

ОСЪЖДА „ДАЛЛБОГГ: ЖИВОТ И ЗДРАВЕ“ АД, ЕИК 200299615, със седалище гр. София, общ. Столична, район „Изгрев“, ж.к. „Дианабад“, бул. „Г.М. Димитров“ №1 **ДА ЗАПЛАТИ НА** В. Ж. П., ЕГН *****, с постоянен адрес ***** сумата от **27280.00лв./двадесет и седем хиляди двеста и осемдесет хиляди лева/**, представляваща застрахователно обезщетение за неимуществени вреди, изразяващи се в претърпени болки и страдания от счупване на петната кост на дясното ходило, травма на дясната ръкав областта на китката, натъртване и болка в областта на десния хълбок, дясната плешка, дясната част на врата и челото, претърпени психични изживявания и състояние на емоционален стрес, вреди настъпили в следствие на виновно причинено от К.М.М. ПТП на 12.05.2021г., дължимо по силата на договор за застраховка „Гражданска отговорност“ по застрахователна полица № BG/30/120002536693 с валидност до 13.09.2021 г., ведно с законната лихва върху главницата, считано от датата на предявяване на исковата молба /21.02.2023г./ до окончателното изплащане на сумата на основание чл.432, ал.1 от КЗ.

ОТХВЪРЛЯ предявения иск с правно основание чл.432, ал.1 от КЗ от В. Ж. П., ЕГН *****, с постоянен адрес ***** срещу „ДАЛЛБОГГ: ЖИВОТ И ЗДРАВЕ“ АД, ЕИК 200299615, със седалище гр. София, общ. Столична, район „Изгрев“, ж.к. „Дианабад“, бул. „Г.М. Димитров“ №1 да

заплати сумата, съставляваща разликата над **27280.00лв./двадесет и седем хиляди двеста и осемдесет лева/** до пълния предявен размер от **37280.00лв. / тридесет и седем хиляди двеста и осемдесет лева/**, представляваща застрахователно обезщетение за неимуществени вреди, изразяващи се в претърпени болки и страдания от счупване на петната кост на дясното ходило, травма на дясната ръкав областта на китката, натъртване и болка в областта на десния хълбок, дясната плешка, дясната част на врата и челото, претърпени психични изживявания и състояние на емоционален стрес, вреди настъпили в следствие на виновно причинено от К.М.М. ПТП на 12.05.2021г., дължимо по силата на договор за застраховка „Гражданска отговорност" по застрахователна полица № BG/30/120002536693 с валидност до 13.09.2021 г., ведно с законната лихва върху главницата, считано от датата на предявяване на исковата молба /21.02.2023г./ до окончателното изплащане на сумата на основание чл.432, ал.1 от КЗ.

ОСЪЖДА „ДАЛЛБОГГ: ЖИВОТ И ЗДРАВЕ“ АД, ЕИК 200299615, със седалище гр. София, общ. Столична, район „Изгрев“, ж.к. „Дианабад“, бул. „Г.М. Димитров“ №1 **ДА ЗАПЛАТИ** в полза на бюджета на съдебната власт, по сметка на Окръжен съд - Варна държавна такса и съдебно деловодни разноски в размер на **1991.20лв./хиляда деветстотин деветдесет и един лева и двадесет стотинки/** и **5.00лв./пет лева/**, за издаване на изпълнителен лист на основание чл.78, ал.6 от ГПК и чл.1 от Тарифа за държавните такси, които се събират от съдилищата по ГПК.

ОСЪЖДА „ДАЛЛБОГГ: ЖИВОТ И ЗДРАВЕ“ АД, ЕИК 200299615, със седалище гр. София, общ. Столична, район „Изгрев“, ж.к. „Дианабад“, бул. „Г.М. Димитров“ №1 **ДА ЗАПЛАТИ НА** адвокат П. Ч. Г., към Адвокатска колегия – Варна, личен №178777777 сумата от **2658.04лв. /две хиляди шестстотин петдесет и осем лева и четири стотинки/**, представляваща адвокатско възнаграждение за процесуално представителство на основание чл.78, ал.1 от ГПК и чл.38, ал.2 от Закона за адвокатурата.

ОСЪЖДА В. Ж. П., ЕГН *****, с постоянен адрес ***** **ДА ЗАПЛАТИ** на „ДАЛЛБОГГ: ЖИВОТ И ЗДРАВЕ“ АД, ЕИК 200299615, със седалище гр. София, общ. Столична, район „Изгрев“, ж.к. „Дианабад“, бул. „Г.М. Димитров“ №1 сумата от **241.42лв. /двеста четиридесет и един лева и четиридесет и две стотинки/**, представляваща сторени съдебно деловодни

разноски и адвокатско възнаграждение на основание чл.78, ал.3 от ГПК.

НА ОСНОВАНИЕ чл.127, ал.4 от ГПК присъдените суми на ищцата с решението могат да бъдат заплатени по следната банкова сметка, открита в „Централна Кооперативна банка“ АД: IBAN *****.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване в двуседмичен срок от връчването на страните пред Варненския апелативен съд.

Решението да се връчи на страните.

Съдия при Окръжен съд – Варна: _____